

Neydi Ecriyle Hasrolduğumuz Yakarışımız

– Yazan Adam · 27 Haziran 2010

Ey müddeti nefes ile anlam bulan kalbim
henüz halini hakkıyla keşfedemeden ve sadece yürek bilirken
Beynime kan pompalayan uzuv telakki ederken sen vecdindeydin
Bir an bile şikayet etmeden vaktin nasip payesinde ritmettin
Ve halimin ahdini beklemiştin

Ruhum bilmem ki neler söyler fakirliğime
En sefil halimin eşkaline bile ulvi halinden taviz vermese de
Telakki edilen ve rızık lehçesinde vakit var iken sessizliğin kadrinde
Bahşeden ve bir zaman için mühleti muhabbete hasreden kıdem
İnsan olmanın, şerefle abat olarak yaşamanın müjdesiyle

Korku gönlümü bizar etmemeli
Aşkın sazendeliğinde ve sevdanın bakirliğinde refakat etmeli
Ne kadar hazzı sadakat varsa vicdanımla yüzleşip ahdine yöneltmeli
Gönlün nidası arzın hisarında abideleşip aşka havale etmeli
Hasretin bizarlığı ruhumdan silinip vuslata erdilmeli

Gözyaşlarım iyi ki var bırak aksın yar
Hakikat kim için var, kul niye avareliğin yokuşlarından medet umar
Yalçın kayaların, dikenin serencamında esrarı sevdanın arı har yar
Yeisi nefeslenme, temaşanın vakarında hıçkırığını kesmeaşk var
Bilki müddeti nefes umutların senasında Rabbini arar

Ne deliye gülüp geç, ne velinin aşkından vazgeç
Nisanın ülfetinde anlaşılan şefkati muhabbetle hakikat için seç
Ne mahkumun ve ne de mazlumun nefesinden ar ederek halden geç
Narın hülyasında ar var, yarin sevdasında edep gülün zarifliğinde kokar
Çünkü halin deryasında takva en ulvi bahar, aşkın kerameti ecirle çoşar

Mustafa CİLASUN